

JOAQUIN MENDEZ COMINCHES ezredes felszólalása

Kedves Elvtársak!

A Kubai Köztársaság Belügyminisztériuma hirszerzésének küldöttsége elismerését fejezi ki a Lengyel Népköztársaság Belügyminisztériuma vezetésének a szocialista országok hirszerző szervei ezen értekezletének összehívása terén tanúsított kezdeményezésért. Számunkra igen kellemes, hogy elismerésünket fejezhetjük ki lengyel elvtársainknak e tanácskozás kiváló megszervezéséért és köszönetet mondhatunk nekik azért a meleg fogadtatásért, amelyben bennünket részesítettek.

Ugy gondoljuk, hogy ez a tanácskozás olyan időpontban zajlik le, amikor szakadatlanul növekszik a szocialista országok biztonsági szervei közötti együttműködés fontossága, olyan körülmények között, amikor mélyreható változások történnek a nemzetközi helyzetben. Ez a tanácskozás egyidejűleg az a hely, ahol meg lehet és meg is kell vitatni a szocialista országok hirszerző szervei közötti együttműködésre, erőfeszítéseik és feladataik koordinációjára vonatkozó kérdéseket.

A Kubai Kommunista Párt értékelve a jelenkori nemzetközi helyzetet úgy véli, hogy a kapitalizmus és imperializmus válságokkal küzd. A soha nem látott méreteket öltött infláció, amelyet a kapitalista világ átél, a termelés stagnálása, a nemzetközi valutáris rendszeren belüli ellenőrizhetetlen káosz, az állandóan növekvő munkanélküliség, a környezet szennyeződése által előidézett ökológikus válság, az osztályellentétek és társadalmi konfliktusok mérhetetlen kiéleződése - ez az, ami a kapitalista világot átfogó válság-helyzet lényegét adja.

- 2 -

Ez a helyzet még jobban kiéleződött az utóbbi időben annak következtében, hogy a nagy multinacionális olajtársaságok mesterségesen növelik a rendkívül nagy olajárakat, ily módon létrehozva azt, amit energetikai válságként kezdtek emlegetni. A valóságban ez azonban nem több, mint a nyersanyagtermelő országok kizsákmányolására irányuló politika válsága, valamint a fejlett kapitalista országok a tartalékok nem racionális, pazarló politikájának válsága. A Kubai Kommunista Párt azon a véleményen van, hogy az infláció és a valutáris válság fő oka a "hidegháboru", a fegyverkezési hajsza, a kapitalista társadalom pazarlása, a Vietnam elleni véres agresszió, az Egyesült Államok költségvetési deficit melletti hatalmas katonai kiadásai - maga a kapitalista rendszer gazdasági anarchiája. A jelenkori nemzetközi helyzetet szélesebb értelemben érintve a Kubai Kommunista Párt kijelentette, hogy a pozitív változások a két társadalmi rendszer állandó konfrontációjának körülményei között mennek végbe. Az imperializmus természete nem változott. A világban még léteznek és működnek agresszív és reakciós erők, amelyek szembehelyezkednek a nemzetközi feszültség enyhítésével és a háborus készülődések fokozása mellett lépnek fel, ily módon téve kísérletet a népek közötti bizalmatlanság és az ellenségeskedés elhintésére.

A Kubai Kommunista Párt úgy véli, hogy ezen erők befolyása alatt fékeződik az égető kérdések gyakorlati megoldása, mesterséges akadályokat teremtenek az összeurópai biztonsági és együttműködési értekezleten, valamint a leszerelési tárgyalásokon, ezen erők mindenféle "feltételeket" gondolnak ki, amelyek nem kezelhetők másként, mint a szocialista államok belügyeibe történő beavatkozásra való törekvésként. Az Egyesült Államokban mind aktívabban lépnek fel az enyhülés ellenzői, a "hidegháboru" visszaállításának hívei. Ezek arra irányítják erőfeszítéseiket, hogy megkíséreljék meggyújtani a szovjet-

- 3 -

amerikai kapcsolatok megkezdett normalizálását, ami a háborus veszély csökkentésének és az államok közötti békés egyenjogu együttműködés fejlesztésének általános folyamatában fontos láncszem szerepét töltik be.

Pártunk úgy véli, hogy elmúltak azok az idők, amikor a fasiszták és imperialisták úgy léphettek fel, ahogy kedvük tartotta. Az októberi forradalom győzelme, a Szovjetunió megalakulása és fejlődése, és népeinek hősiesség győzelme a fasizmus felett, a szocialista tábor megalakulása és minden területen elért hatalmas sikerei, a kolonializmus és neokolonializmus elnyomása alatt szenvedő népek felszabadító mozgalmának győzelmei, a vietnami nép lelkesítő történelmi győzelme - mindez meghatározólag hatott a nemzetközi erőviszonyokban végbement azon mély változásokra, amelyek napjainkban a forradalmi országok javára az imperializmus és a nemzetközi reakció rovására történtek.

A kialakult helyzetben a Kubai Kommunista Párt vezetőinek felszólalásaiban és különböző beszédeiben többször elítélte az USA imperializmus stratégiáját, amely arra irányul, hogy maga köré tömörítse az iparilag fejlett kapitalista országokat, megossza a "harmadik világ" népeit és elszigetelje az olajtermelő országokat annak érdekében, hogy azokra ráerőltethesse saját feltételeit. Pártunk figyelmeztetett továbbá arra is, hogy az ilyen stratégiával szemben a gyengén fejlett országok leg-szorosabb egységét kell szembehelyezni.

A Kubai Kommunista Párt úgy véli, hogy a nemzetközi enyhülés és a különböző társadalmi rendszerű államok békés egymás mellett élése korunk haladó tendenciája, amely a Latin-Amerikai kontinensen is tükröződik.

- 4 -

A feszültség enyhülésének, valamint annak következtében, hogy ideológiai téren a forradalmi elvek kerültek fölénybe, ezen a kontinensen is számos haladó változás történt. Az imperializmus válasza e haladó lépésekre Uruguayban a demokratikus szabadságjogok vadállati elfojtásában és Dél-Amerika más országain belül a fasiszmus fokozódásában, különösen pedig a Chilei fasiszta puccsban jutott kifejezésre.

A jelen körülmények között Latin-Amerikában a kommunista forradalmi, haladó és hazafias erők tevékenységének központjában az imperializmus, különösen pedig az észak-amerikai imperializmus elleni, azon társadalmi és politikai erők elleni harcnak kell állnia, amelyek az imperializmus bázisát képezik, illetve amelyek nyíltan annak ügynökeiként lépnek fel.

Pontosan ennek a politikai vonalnak alapján - ami tevékenységében a Kubai Kommunista Pártot is vezérli - és a párt által meghatározott külpolitikai feladatok végrehajtásának megfelelően szerveződik a kubai hirszerzés operatív tevékenysége, amely a politikai hirszerzést, a külső elhárítást, a tudományos-műszaki hirszerzést és katonai hirszerzést foglalja magába. Operatív tevékenységünket az USA, Kanada, Latin-Amerika, Nyugat-Európa, Afrika területén és Közel-Keleten fejtjük ki.

A kapitalista világ válságának körülményei között, Marx, Engels, Lenin forradalmi eszméinek szakadatlan térhódítása - ami a szocialista tábor megszilárdulásában, fejlődésében és megerősödésében tükröződik - , valamint a nemzeti felszabadító mozgalom fellendülése arra kényszerítik a reakciót, hogy elfogadja a békés egymás mellett élés és a feszültség enyhülésének politikáját, ugyanakkor azonban fő ellenségünk továbbra is az észak-amerikai imperializmus marad.

- 5 -

Azonban az enyhüléshez vezető ut nem mentes az akadályoktól és zavaró tényezőktől, amelyeket Richard Nixon lemondása után megerősödő jobboldali és katonai körök hoznak létre. A legreakciósabb áramlatok egyes képviselői, akik szembehelyezkednek az enyhüléssel fokozták tevékenységüket és bizonyos sikereket értek el. A jelenlegi észak-amerikai adminisztráció bizonyos vezetői fellépnek a fejlett kapitalista hatalmak haderejének növeléséért, hogy a szocialista közösség vonatkozásában fenntartsák a katonai veszélyt. Az USA kongresszusának bizonyos erői, amelyeket főként a nemzetközi cionizmus támogat, ellenzi az USA és a Szovjetunió közötti kapcsolatok normális fejlődését lehetővé tevő feltételek létrehozását, amelyek kedvezően hatnának az elért egyezmények megerősítésére, a béke és a biztonság nemzetközi atmoszférájának létrehozására. Ezek között a körök között vannak azok is, amelyek a "harmadik világ" országai elleni fenyegetés és agresszió politikájának megvalósítását követelik. Különösen vonatkozik ez a politika az olajtermelő országokra az imperialista olajtársaságok által kiereszkolt magas árakkal előidézett energetikai nehézségek körülményei között. Az olyan elemek, mint pl. Henry Jackson, a Demokrata Párt reakciós konzervatív szárnyának vezetője, az antikommunizmus és különösképpen a szovjetellenesség zászlaját lengeti.

Az elkövetkezendő két év során /1976-ig/ a jelenlegi észak-amerikai kormány alapvető kérdésekkel és annak szükségességével kerül majd összeütközésbe, hogy megoldja az egész országot átfogó infláció problémáját. Ezenkívül ebben az időszakban elkezdődik majd a küzdelmek és manőverezések folyamata, a különböző gazdasági csoportosulások között, hogy elérjék egy olyan erős politikai szövetség létrejöttét, amely az Egyesült Államok két hagyományos pártja közül jelöltjét a másikra erőltetheti az 1976. novemberben esedékes elnökválasztásokon.

- 6 -

E választások perspektívái rámutatnak arra, hogy a győzelemre legnagyobb lehetőséggel rendelkező elemek a republikánusok körében azok a körök, amelyek Rockefellerrel állnak kapcsolatban és amelyek kénytelenek lesznek kísérletet tenni arra, hogy szövetségre lépjenek az Egyesült Államok Észak-Keleten, Dél-Nyugaton, vagy Közép-Nyugaton működő más csoportosulásaival. Másrészt a demokraták körében nehéz helyzet alakult ki a Kennedyéket képviselő körök számára, amitt, hogy határozatlanság van a demokrata párt politikai vezéreinek körében az elnöki posztra történő jelölés kérdésében. Ez a körülmény különösen annak a politikai vonalnak kedvez majd, amelyet a demokrata párton belül Henry Jackson szenátor képvisel. Ezenkívül a republikánusoktól eltérően a demokrata párton belül a különböző tendenciák közötti ellentétek élesebbek.

Ami Afrikát és Közel-Keletet illeti, úgy a jelenlegi politikai konjunktúrában pontosabban rajzolódnak ki a leghaladóbb országok és azon országok álláspontja közötti ellentét, amelyek a konzervatívok és reakciósok uralma alatt állnak a volt gyarmattartó nyugat-európai anyagországok széles támogatása mellett. Ennek keretében megfigyelhető az USA méreteit tekintve széles körű behatolása, valamint a volt portugál gyarmatok felszabadulásának folyamata, amely utóbbi ugyanakkor kiélezte az ellentéteket e terület nemzeti felszabadító mozgalmán belül.

Az imperialista támadás negatív hatást gyakorolt az afrikai országokra, amelyhez hozzájárult az Afrikai Egységszervezet szerepe is, amely tevékenységének pozitív oldalai ellenére elősegítette az imperialista behatolást erre a kontinensre.

Negatív hatást gyakorolnak az afrikai helyzetre olyan tényezők is, mint a maoista elemek tevékenysége, amelyek elmélyítik afrikaiak ideológiai és politikai eltévelyedését az olyan kérdésekben, mint a Szovjetunió és a szocialista tábor szerepe, az afrikai országokban a hatalomért folyó harc belső ellentmondásai, ezek alakulásának függősége a vezető személyiségtől, a tömegszervezetek hiánya, a nemzeti káderek felkészületlensége és különösen az ellenség által előszeretettel kihasznált, széles körben elterjedt olyan jelenségek, mint a törzsi problémák és a nemzeti egység hiánya.

Ilyen vonatkozásban az elkövetkezendő évtizedben az észak-amerikaiak a korábbihoz képest jobban akarják összpontosítani erőfeszítéseiket és tartalékaikat, főként olyan országokban, mint Kenya, Elefántcsontpart, Dél-Afrika, Niger, Zair, Etiópia és Egyiptom, azon cél érdekében, hogy kihasználják ezek természeti kincseit és stratégiai helyzetét globális stratégiájuk biztosítására.

Meg kell jegyezni, hogy az el nem kötelezett országok negyedik tanácskozásán Izrael vonatkozásában elfogadott határozatok ellenére ismét megfigyelhető ez ország támadása Afrikában, amelyhez Izrael kihasználja az afrikai országok közötti elégedetlenséget azzal kapcsolatban, hogy a gazdasági segítség vonatkozásában az arab államok részéről nincs meg a kölcsönösség. Az izraeliek felhasználják az USA támogatását arra, hogy politikai vonatkozásban semlegesítsék e térség országait a közel-keleti válság megoldását illetően, gazdasági vonatkozásban pedig annak érdekében, hogy közvetlenül részt vegyenek a kapitalista vegyes vállalatok létrehozása útján szerzett profitból. Az Afrikán belüli imperialista stratégiában, mint a déli féltekén belüli kolonialista és neokolonialista

érdekek védelmezője, kiemelt helyet foglal el Dél-Afrika. A dél-afrikai kormány az ország gazdasági fejlődése érdekében az apartheid "liberalizálására" törekszik, hogy ily módon javítsa a látszatot a nemzetközi szervezetek szemében és egyidejűleg az USA és Nyugat-Európa kapitalista hatalmai érdekeinek szolgálatába álljon.

Ilyen körülmények között Szomália, Tanzánia, a Kongói Népköztársaság és a Guineai Köztársaság - belső problémáik ellenére - továbbra is a leghaladóbb és a legforradalmibb pozíciókat foglalják el ebben a térségben.

Ami az Észak-Afrikai helyzetet illeti, azt az arab-országok és Izrael között folyó tárgyalások jellemzik, amelyek a közkeletű válság politikai megoldására irányulnak, továbbá jellemzi e helyzetet Jordánia, Szaud-Arábia és Irán imperialista-barát pozícióinak, Egyiptom, Tunézia, Marokkó és Libanon konzervatív álláspontjának, Szíria, Irak, Algéria és a Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság leginkább forradalmi pozíciói rovására történt megszilárdulása. Ilyen körülmények között nehéz hibáztatni Libiát politikusainak bizonyos keretek közötti, általában változékony politikai álláspontjai miatt.

Ilyen összefüggésben a palesztinek helyzete továbbra is az ellentétek középpontjában áll a mérsékelt arabok és Izrael között folytatott tárgyalásokon annak ellenére, hogy a VII. Arab Csúcstalálkozó határozatot hozott - Jordánia szembeszegülése ellenére - a PFSZ-nek a palesztin nép egyetlen képviselőjeként történő elismeréséről, azonban magukon a Palesztin sorokon belüli szakadást így sem sikerült felszámolni.

Az el nem kötelezett országok mozgalmán belül Afrika fontos szerepet játszik és annak egyesített külpolitikai álláspontja nagymértékben ezen a mozgalmon keresztül jut kifejezésre.

Figyelembe véve a nemzetközi politikai helyzetet, amellyel az Egyesült Államok kerül összeütközésbe, a közeljövőben várható, hogy az észak-amerikai imperializmus stratégiája alkalmazkodni fog a Latin-Amerikában kialakulóban levő feltételekhez. Ez jut kifejezésre az USA e kontinensen játszott hegemon szerepének csökkenésében, valamint az un. amerikai rendszert vezérlő koncepcióknak és mechanizmusoknak átállításában, arra törekedve ennek során, hogy megerősítsék azon pilléreiket, amelyek az Egyesült Államok e kontinensen való uralmának jogi alapját képezik.

Ezzel kapcsolatban az észak-amerikai kormány továbbra is fel fogja használni a CIA-t arra, hogy megnehezítse, sőt megakadályozza a forradalmi és haladó erők harcát a kontinensen és lehetőség szerint megzavarja a latin-amerikai országok és Kuba közötti hivatalos kapcsolatok kialakulását és fejlődését.

Az amerikai féltekén kialakult új helyzetben fokozódik a latin-amerikai államok részéről az a tendencia, hogy az Egyesült Államoktól függetlenül cselekedhessenek és jobb feltételeket követelnek a kétoldalú gazdasági és kereskedelmi kapcsolatukban, ami tükröződik többek között az Andok-Paktum országai álláspontjában a külföldi tőkeberuházások kereteinek korlátozását illetően, valamint Venezuela politikájában az olajipar visszaszerzése terén, továbbá Panama azon követeléseiben, amelyek a Panama-csatorna zónájában való amerikai jelenlét új feltételeinek elérésére irányulnak. Folytatható ez a sor a Karib-tenger országai közötti együttműködés megerősítésében Mexikó azon kísérleteivel, amelyek a természeti

kincsek védelmét célzó latin-amerikai szervezet létrehozására irányulnak, valamint a latin-amerikai államoknak az el nem kötelezett országok mozgalmában való részvétele kiterjesztésével, továbbá számos latin-amerikai ország azon tevékenységével, amely arra irányul, hogy véget vessenek a Kuba elleni úgynevezett "szankcióknak".

Latin-Amerika helyzetére igen nagy hatással lesz e térség országai közötti együttműködés fejlődése. Ilyen vonatkozásban jelentős lesz az, hogy milyen módon alakulnak az események Bráziiliában, mivel ezen ország belpolitikai helyzetében olyan tendenciák figyelhetők meg, amelyek hozzájárulhatnak ezen ország kormányának reakciós, antidemokrata imperialista-barát vonalában történő változásokhoz. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy a brazil kormány jelenlegi politikai vonala arra irányul, hogy növelje szomszédaira való befolyását azon cél érdekében, hogy kontinentális méretekben uralomra, illetve hegemóniára tegyen szert. Ez az erők polarizálódásához és az Észak-Amerika ellenes hangulat alapján végbemenő integrációs folyamat lelassulásához vezethet, mely folyamat jelenleg megfigyelhető egyes latin-amerikai kormányok tevékenységében. Egyéb fékező tényezők is hatnak, mint pl. a fasiszta chilei hunta álláspontja, amely engedményeket tesz a külföldi tőkének, amellyel megsérti az Andok-Paktum cikkelyeit, továbbá a jobboldali erők befolyásának növekedése M.E. Martinez kormányán belül Argentínába. Más részről a természeti kincsek, különösen az olaj védelmére irányuló álláspontok - amelyet a Venezuélai kormány képvisel - az Egyesült Államokkal és más kapitalista országokkal való nyílt ellenszegüléshez vezet és ezek az álláspontok fontos tényezővé válhatnak a latin-amerikai egység megerősödésében és az Észak-Amerika ellenes hangulatok fokozódásában.

- 11 -

A fent elmondottakból kiindulva az antiimperialista haladó és népi erők, másrészt a prokapitalista erők közötti összeütközésben nagy jelentőségű lesz annak a harcnak mérete és alakulása, amely a Chilében, Boliviában, Uruguayban és Paraguayban levő fasiszta rendszerek ellen folyik.

A kontinens általános helyzetének alakulásában továbbá fontos tényező lesz a perui, panamai, ecuadori, mexikói és argentin kormányokon belüli haladó körök pozícióinak megerősödése. Ezen erők megszilárdulása az egyes közép-amerikai országokon - különösen Hondurason és Salvadoron belüli oligarcha-ellenes és antiimperialista nemzeti áramlatok esetleges kialakulásával és fejlődésével fontos támasszá válhatnak a latin-amerikai nemzeti felszabadító folyamat számára.

Konkrétnan Kuba külpolitikai helyzetéről beszélve meg kell állapítani, hogy komoly jelei mutatkoznak annak, hogy a közeljövőben teljesen és véglegesen meghiusul Kuba diplomáciai és politikai elszigetelésére, gazdasági és kereskedelmi blokádjára irányuló politika, amelyet az észak-amerikai imperializmus szándékozott megvalósítani.

Ennek alapján kibővül Kuba politikai és gazdasági jelenléte, amelynek feltétele a latin-amerikai kontinens életében való hivatalos részvétel, amely a szocialista tábor közös akciói, a Szovjetunió támogatása és segítsége mellett valósul meg. Ez a szituáció magába foglalja az ideológiai harc kiéleződésének elemét.

Az Egyesült Államok Kubára vonatkozó politikája terén a közeljövőben nem látunk lényeges változást, bár tovább folytatódik az észak-amerikai álláspont átértékelésére irányuló tendencia, amelyre az észak-amerikai kormány jelenlegi hivatalos politikájának változtatását forszírozó növekvő nyomás miatt kerül sor. Ilyen vonatkozásban mi várjuk a puhatolódzás fokozódását és azokat a javaslatokat, amelyek Kuba és az USA közötti közvetlen kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését célozzák. Továbbá fokozódik az érdeklődés az észak-amerikai burzsoázia politikai körei részéről olyan irányban, hogy a kubai párt, kormány vezetésével való kapcsolatok csatornáit megteremtsék, amelynek célja tisztázni és megteremteni a feltételeket a két ország közötti nézeteltérések megvitatására. Általában az elkövetkezendő években várható, hogy fokozatosan helyreáll a csere Kuba és az USA között a különböző területeken. Világos, hogy a két ország közötti kapcsolatok helyreállítására irányuló tendencia miatt kiéleződik az ideológiai harc, mivel az imperialisták éppen erre a területre fogják koncentrálni minden erőfeszítésüket arra törekedve, hogy megváltoztassák a kubai forradalom irányát.

Az ellenség Kuba ellen irányuló ideológiai diverziós tevékenységének perspektívái csak része az imperialista hatalmak különleges szervei részéről a szocialista közösség országai ellen irányuló tevékenységnek, mely szervek a diverziós központokra, a különböző szocialista országokból emigrált ellenforradalmárok bandáira, valamint olyan reakciós szervezetekre támaszkodva fejtik ki tevékenységüket, mint a nemzetközi cionista mozgalom, az álbaldali elemek és a burzsoázia táborához átállt sértett értelmiségiek. E szervek és szervezetek felhasználják az anti-kommunizmus idejétmult jelszavait, valamint más módszereket és jelenségeket, amelyek napjainkban megtalálhatók.

Kuba ellen ezek a kampányok nem szűnnek. Itt arról van szó, hogy megkísérlik Kubát olyan országnak beállítani, amely a Szovjetuniótól függ és ezek a kampányok azt célozzák, mintha Kuba lemondana ideológiai elveiről és forradalmi politikájáról. Igyekeznek létrehozni olyan politikai csoportosulásokat, amelyek ellenforradalmi elemekből állnak, de amelyek a szocializmus és a békés egymás mellett élés hívének adják ki magukat és ily módon aktív intézkedéseket folytatnak a kubai hirszerzés tevékenységének kompromittálása céljából, valamint egyéb ellenséges akciókat hajtanak végre, amelyek a kubai párt és a kormány diszkreditálására és a kubai népen belüli szakadás előidézésére irányulnak. Ezért mi feltételezzük, hogy a közeli években az Egyesült Államok Központi Hirszerző ügynökségének /CIA/ részvétele az országunk ellen irányuló kémkedés és ideológiai diverzió megszervezésében még határozottabban és nyilvánvalóbban kirajzolódik. Az ellenség kihasználja azokat az új lehetőségeket, amelyek annak következtében keletkeznek, hogy megnövekedett a külföldön tartózkodó kubaiak és a Kubába utazó külföldiek száma.

A latin-amerikai országokkal való kapcsolatok vonatkozásában - ami azok hivatalos részét illeti - úgy azt az elmúlt években az állami kapcsolatok - beleértve a diplomáciai kapcsolatokat is - különböző területein megvalósuló csere állandó növekedése jellemezte. Ilyen vonatkozásban Kuba pozíciói a hivatalos kontinentális helyzetben megerősödtek, amelyről az is tanuskodik, hogy meghívták Kubát, hogy vegyen részt az amerikai külügyminiszterek tanácskozásán, amelyre jövő év márciusában Buenos-Airesben kerül sor, továbbá erről tanuskodnak az Amerikai Államok Szervezetének tanácskozásán azon tervezettel kapcsolatban tartott szavazások eredményei,

amelyre Costa Rica, Kolumbia és Venezuela javaslatára került sor és Kuba elszigetelésére hozott határozatok eltörléséről szólt.

Kuba és az olyan országok, mint Peru, Argentina, Mexikó, Jamaica, Barbados, Guyana, Trinidad-Tobago és Panama közötti hivatalos kapcsolatok kiszélesedéséhez és további fejlődéséhez kiegészítésül várható még a diplomáciai kapcsolatok helyreállításának perspektívája Venezuelával, Ecuadorral és Kolumbiával, továbbá ehhez járulnak még hozzá azok a kedvező álláspontok, amelyeket Kuba vonatkozásában Costa Rica és Honduras kormányai foglaltak el.

Másrészt, a forradalmi erők, valamint az imperializmus és reakció erői közötti harc kiéleződése előtérbe állítja a chilei, uruguayi, argentinai, bolíviai, braziliai, nicaraguai, salvadori, guatemalai, haiti és paraguay-i, valamint a Dominikai Köztársaságon belüli forradalmi és népi szervezeteknek nyújtandó politikai és gazdasági segítség további biztosításának kérdését.

Ami Nyugat-Európát, Kanadát és Japánt illeti, várható, hogy ezek és a szocialista tábor között folytatódik és kiszélesedik az enyhülés politikája, bár másrésztől kiéleződnek a gazdasági és politikai nehézségek ezen országok életében. Azonban, ami ezen országok Kubával való kapcsolatait illeti, úgy figyelembe véve Kuba és a szocialista országok közötti együttműködés megerősödését, érdekünkben áll a pénzügyi és kereskedelmi kapcsolatok további fejlesztése.

A kubai emigránsok helyzetéről szólva - akik főként az Egyesült Államokban, Puerto Ricóban, Venezuelában, Mexikóban és

Spanyolországban élnek - meg kell jegyezni, hogy ezek asszimilálódási folyamata tovább folytatódik, ugyanakkor az emigránsok számos bandája - akik a kisebbséget képezik - továbbra is ellenséges agresszív tevékenységet folytatnak a forradalom ellen. Ezek alapjában véve a " békés egymás mellett élés hiveiként" fognak fellépni, amely lehetséges, hogy az ideológiai diverzió egyik formájaként kerül majd felhasználásra. E bandák más csoportjai terror útján fogják kifejezésre juttatni a kubai forradalom győzelmével szembeni ellenzéki magatartásukat.

Ez a terrorista tevékenység az elkövetkezendő években megnövekedhet, majd csökkenhet egészen az individuális megnyilvánulásokig. Másrészt az emigrációhoz tartozó ifjuság és értelmiség körében növekedhet az a mozgalom, amely a forradalom álláspontjához való közeledést és Kubába való visszatérést célozza.

Természetesen ezek az álláspontok nagymértékben attól függnék majd, hogy az USA kormány hogyan fogja felhasználni ezeket az emigránsokat, illetve maga a forradalmi politika hogyan fog viszonylani ezekhez.

Annak érdekében, hogy kiegészítsük az elhangzottakat azokról a körülményekről, amelyek között a kubai hirszerzés kifejtő tevékenységét, nem lehet nem érinteni azt a kérdést, hogy az ellenség elhárító szervei milyen módon teszik bonyolulttá az operatív helyzetet.

Az előző hónapokban érezhetővé vált az ellenség tevékenységének fokozódása külföldön levő hirszerzőink és legális rezidenturáink operatív bázisai ellen. Ezt a tevékenységet hirszerzőink nyilvánosság előtti diszkreditálása egészíti ki az

- 16 -

árulók és a dezertőrök felhasználásával. Egyidejűleg hivatalos intézkedéseket eszközölnek hirszerző szerveink munkatársai ellen, olyanokat, mint a vizumok visszatartása, vagy megtagadása, az egyes külföldi országokba akkreditálható diplomáciai állomány számának korlátozása. Folyik a kubai állampolgárok üldözése is, amely akciók során előre megfontolt szándékkal nyomot hagynak az ellenség különleges szolgálatainak részvételéről ezen akciókban. Az utóbbi hónapokban továbbá kampányt folytattak olyan céllal, hogy bizonyítsák, miszerint a kubai hirszerzés "az ÁBB-nak alárendeltje, attól függ", hogy ingadozást idézzenek elő a kubai hirszerzés által beszervezett ügynökség körében.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy országunk gazdasági fejlesztése arra irányul, hogy 1980-tól mennyiségi és minőségi változásokat eredményezzen. E cél érdekében nagy ipari és mezőgazdasági beruházások történnek. A szocialista országok és különösen a Szovjetunió részéről történő segítség ezen beruházások finanszírozását szolgálja, ennek jelentős részét a cukoriparra, perspektívában pedig nikkell előállítására fordítják, amelynek elsődleges jelentősége lesz.

A gazdasági fejlődés terén fontos terület lesz továbbá a citrusfélék termesztése /különösen exportra/ a rizstermelés /belső fogyasztásra/, valamint az állattenyésztés fejlesztése.

Figyelembe véve gazdaságunk nyílt jellegét arra jelentős hatással lesz az energetikai válság alakulása. Ezért optimális mutatókat kell elérnünk a cukor és nikkell termelése, valamint a velük folytatott kereskedelem terén és rendelkezni kell a megfelelő információkkal az energetikai problematika legfontosabb momentumairól. Másodsor; nem szabad figyelmen kívül hagyni annak szükségességét, hogy tudományos-műszaki jellegű

- 17 -

felkészítése céljára. Ezt azok a hatalmas nehézségek teszik információkat kell szereznünk a népgazdaság fentemlitett ágazataira vonatkozóan. Ugyanakkor, továbbá ezt teszi szükségessé a mi sajátos földrajzi helyzetünk és a gyors, sokrétű összehangolás Ezzel kapcsolatban szem előtt kell tartani az ellenség ideológiai diverziós tevékenységét, amely arra irányul, hogy zavart okozzon az olyan fontos ágazatokban, ahol a mi tudományos-tudományos-műszaki színvonalunk nem elég magas és ezzel szemben nekünk harcolnunk kell. Érinteni szeretnénk a szocialista országok hírszerző szervei közötti jövőbeni együttműködés néhány kérdését. Országunk tudja milyen jelentőséget kell tulajdonítani azon országok hírszerző szervei közötti kölcsönös együttműködésnek, amelyekben a munkásosztály véglegesen megszerezte a hatalmat. A szocialista országok széles körű önzetlen támogatása nélkül Kuba nem tudta volna fejleszteni biztonsági szerveit, ami a káderek kiképzését és technikai eszközökkel való ellátottságát illeti. Továbbá úgy véljük, hogy rendkívüli hangsúlyt kell helyezni az aktívabb együttműködés formáinak megkeresésére nemcsak az információ és tapasztalatcsere, vagy a káderek kiképzése terén, de az egyeztetett közös feladatok végrehajtása terén is az ellenség objektumaiba történő behatolás, ügynökség beszerzése, a bennünket érdeklő személyekre vonatkozó operatív és életrajzi adatok megszerzése, kormányainkat és pártjainkat érdeklő adatok beszerzése és aktív intézkedések végrehajtása vonalán is. A mi vonatkozásunkban konkrét és specifikus segítség és támogatás lenne - amellyel a testvéri országok hírszerző szervei bennünket támogathatnának - ha biztosítanák számunkra területüket az ügynökséggel való összeköttetés, annak irányítása és imperialistaellenes erők támogatását célzó aktív intézkedéseket.

felkészítése céljára. Ezt azok a hatalmas nehézségek teszik szükségessé, amelyekbe ezen intézkedések végrehajtása ütközik az ellenség területén, továbbá ezt teszi szükségessé a mi sajátos földrajzi helyzetünk és a gyors, sokrétű összeköttetési eszközök hiánya is.

A kubai hirszerzés kész fejleszteni együttműködését a szocialista országokkal mind kétoldalú, mind sokoldalú alapon az Egyesült Államokra, Latin-Amerikára, Nyugat-Európára, Afrikára és a Közel-Keletre vonatkozó operatív hirszerző tevékenység terén a fentiekben foglalt irányok keretein belül.

Az Egyesült Államokat illetően úgy gondoljuk, hogy lehetséges lesz közös munkát folytatni a fő kormányzervekbe történő behatolás és információszerzés terén, főként olyan szervekre gondolva itt, amelyek az USA külpolitikájával kapcsolatosak, pl. a CIA, a kongresszus, politikai pártok, politikai kutató intézetek és diplomáciai képviselők. Továbbá igen fontosnak tartjuk az Egyesült Államok tevékenysége ellen irányuló közös aktív intézkedésekre vonatkozó tervek kidolgozását, különösképpen az Egyesült Államok fennállásának 200 évfordulójával kapcsolatos ünnepek vonatkozásában.

Latin-Amerikát illetően azt javasoljuk, hogy közös terveket kell kidolgozni a legreakciósabb pozíciókat elfoglaló országok ellen, főként Chile, Brazília, Uruguay, Paraguay, a közép-amerikai köztársaságok, Nicaragua, Guatemala és Salvador ellen. Ezeknek a terveknek magukba kell foglalniuk az operatív helyzet tanulmányozását, a behatolással és szervezéssel kapcsolatos feladatokat, a pártjaink számára szükséges információk beszerzését, a helyi oligarchia és antidemokratikus erők elleni, valamint a forradalmi haladó és imperialistaellenes erők támogatását célzó aktív intézkedéseket.

Ami e térség haladó országait illeti úgy azt javasoljuk, hogy intézkedéseket kell eszközölni e kormányokon belül haladó elemek, a forradalmi, népi, haladó és antiimperialista erők támogatására, egyidejűleg leleplezve a reakció és az észak-amerikai imperializmus fondorlatait.

Az afrikai kontinens és Közel-Kelet kérdésében az a javaslatunk, hogy széleskörűbben kell intézkedéseket tenni e térség haladó kormányai és népi mozgalmi támogatására, többek között a biztonsági szervek felkészítése, különösen az elhárítás és a hirszerzés kiképzése terén. Másrészt; javasoljuk tapasztalatcsere folytatását azokról a feltételekről, amelyek között fejlődésnek indulhatna e térség konzervatív kormányai elleni operatív támadó tevékenység.

Továbbá készek vagyunk azokat a nem túl jelentős eszközöket és tartalékokat, amelyekkel Nyugat-Európában rendelkezünk olyan feladatok végrehajtására irányítani, amelyeket a testvéri országok hirszerző szervei kezdeményeznek. Az együttműködés más területe lehetne - amely véleményünk szerint hirszerző szerveink között kialakulhatna és fejlődhetne - a tapasztalatcsere különböző szinteken konkrét kérdésekre vonatkozóan; együttműködés a káderek, specialisták kiképzésében, tanfolyamok megtartása, vagy kiképző bázis biztosítása útján; időszakonként értekezletek összehívása az együttműködés menetének megvitatása és a munka hatékonyabb módszereinek és formáinak kidolgozása céljából.

Véleményünk szerint ez az együttműködés megvalósulhatna mind kétoldalú, mind szélesebb, sokoldalú alapon.

Elvtársak!

Nem szeretném befejezni felszólalásomat anélkül, hogy ne fordítanék figyelmet a specifikus feladatokkal kapcsolatos konkrét és különleges együttműködés állandó fejlesztésének rendkívüli fontosságára, mely feladatok végrehajtása szakadatlan gondoskodásunk tárgyát kell, hogy képezze.

Ismételten köszönetünket szeretnénk kifejezésre juttatni a Lengyel Népköztársaság Belügyminisztériuma vezetésének azért, hogy lehetővé tette számunkra, hogy kifejtsük gondolatainkat a nemzetközi helyzetről és hirszerző szerveink közötti együttműködés előtt álló feladatokról, továbbá azért, hogy lehetőséget nyújtott nekünk a többi szocialista országban dolgozó kollegáink meghallgatásához.